

ло-то си вниманіе и прилѣжаніе да забраните въ всѣко мѣсто на вашѣ-тѣ область, прочитаніе-то на Евангеліе-то, а особенно на народенъ языкъ. Малко-то кое-то народъ-тѣ чува въ Литургіѣ-тѣ, да имъ бѣде доволно; на никой смъртний да не бѣде дозволено да чете повече: понеже до гдѣ-то народъ-тѣ ся задоволяваше съ това малко, всичко-то отиваше спорѣдъ Ваше-то желаніе, но отъ кога-то пожела народъ-тѣ да прочита повече, всичко става по-лоше. Съ еднѣ речъ: Новый Завѣтъ е книга-та, коя-то по много отъ всякѣ другѣ книгѣ произведе движенія-та въ кои-то ный почти погынваме; и наистиннѣ, кой-то прилѣжно разглѣдва Свѣто-то Писаніе, и всичко кое-то произхожда въ нашѣ-тѣ църквѣ, той ще намѣри, *че това учение е съвсѣмъ различно отъ наше-то учение, и въ нѣкои нѣща на наше-то учение съвсѣмъ противоречи.*» Безъ съмнѣніе Папа-та охотно щѣше да испълни точно тойзи съвѣтъ ако бы было това възможно, но той обаче направи какво-то *можеше*. Въ Римъ всѣкий день нѣколцина ся изгорявахъ, ся обѣсвахъ и ся погубвахъ съ мечъ; всички-тѣ затвори бѣхъ напълнени, тѣй що-то бѣхъ принудени да съзидать новы затвори.

Между другы-тѣ затворихъ ся двама благородни Римляни. Слѣдъ дълго противленіе, съ обѣщанія че ще ся освободять склонихъ гы да ся отречуть отъ прѣдишны-тѣ си убѣжденія. Но каквы бѣхъ слѣдствія-та? Единъ-тѣ ся осѣди да плати еднѣ глобѣ отъ 80,000 короны, и да ос-